

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2022
FEBRUĀRIS

Kāpt kalnā

*„Tagad viņi/mēs tiecamies pēc labākas tēvijas,
tas ir, debesu. Tāpēc arī Dievs nekautrējas
saukties par viņu/mūsu Dievu,
jo Viņš ir sagatavojis mums pilsētu.”
(sal. Ebr. 11, 14-16)*

GRĒKA ATDALĪŠANA UN PIEAUGŠANA SVĒTUMĀ

Mūsu sirds ir noslēpums, un mēs varam atklāt patiesību par sevi tikai tad, kad mīlestība piedzimst mūsos. Tikai ieejot šajā mīlestības noslēpumā, mēs tuvojamies Dievam, mums atklājas patiesā gudrība, kas ir bērna

gudrība mūsos. Dievs ienāk mūsu vājumā, nevis spēkā. Mūsu lepnums, kas nespēj atzīt patiesību, neļauj mīlestībai un priekam piedzimt mūsu sirds vājumā, piedzimt bērna priekam, jo mēs esam norūpējušies par to, ko ražojam. Mums nav jāsūkstam par mūsu miesas un dvēseles vājumu, bailēm, jo tie var kļūt par līdzekļiem, lai sastaptu Dievu. „Tā spēkā, kas mani dara stipru, es spēju visu,” saka apustulis Pāvils. Spēt visu ir daudz vairāk nekā ražot kādas lietas šajā pasaulē. Tas ir iespējams tikai tad, kad mūsos ienāk Kristus spēks. Lai Dievs ienāktu mūsos, mums jāpieņem mūsu nabadzība un trauslums, jo Dievs mīl ienākt šajā vājumā, mums tas jādāvina Jēzum, un tad mūsos piedzims patiesais pestīšanas prieks, Dieva bērna prieks. Tev nav jāklūst varenam, bet jāklūst par cilvēku. Vienīgi tevis dēļ Dievs kļūva par cilvēku. Kopš pasaulē piedzima Jēzus, tā ir sadalīta. Ir tie, kas atmet vājumu, un otri, kas atzīst, ka tajā izpaužas Dieva spēks.

Dievs atdala. Dievs atdala jau radišanas sākumā: zemi no ūdeņiem, gaismu no tumsas, un tā viss radās caur atdalīšanu.

Jēzū Kristū notiek jauna radišana – augšāmcēlušā cilvēka piedzimšana no

gara. Šajā jaunajā radišanā arī redzama atdalīšana: patiesības gaismas no grēka tumsas, vecā cilvēka no jaunā, miesīgā no garīgā. Un šī atdalīšana ir Dieva radišanas process, jaunā cilvēka radišanas process Jēzū Kristū.

Tiesāšana kā atdalīšana tāpat pirmām kārtām ir Dieva radišanas darbs, Dieva pedagoģiskais process. Ņemt savu krustu, atteikties. Kā sekošana Kristum tas var būt arī sāpīgs process un izraisīt ciešanas šajā pasaulē.

Dievs ir Radītājs, Viņš nevēlas grēcinieka nāvi. Viņš ielauzta niedri nenolauzīs un aizdegto dakti neapdzēsīs. Dievs nav iznīcinātājs, bet gan Radītājs. Dieva līdzības atjaunošana mūsos ir šis Dieva radošais darbs. Pēdējā tiesā visa mūsu dzīve tiks izvērtēta un svērta svaru kausos, mūsu ticības un neticības darbi kļūs redzami. Par katru vārdu, ko esam teikuši virs zemes, būs jāatbild, – saka Svētie Raksti. Tāpēc tiesāsim sevi jau tagad – patiesi, katrā grēksūdzē. Ne tādēļ, lai sevi iznīcinātu, bet lai varētu augt labajā.

Grēksūdze nav kaut kas negatīvs vai zūdišanās, tā ir atdalīšana, svētuma un grēka atdalīšana, kurā mēs aktīvi līdzdarbojamies Dievam, lai jaunais cilvēks mūsos varētu augt.

Dieva tiesa, lai arī bez žēlastības, nav mūsu pazudināšana, bet gan pestīšanas ceļš. Caur nāvi un augšāmcēlšanos uz jaunu radību. Svētu Dieva svētnīcu, Debesu valstību!

**Priesteris
Māris Ozoliņš**

SINODĀLĀ CEĻA SĀKUMS MADONAS DRAUDZĒ

Sinodālais process Romas katoļu baznīcā tika uzsākts 2021. gada oktobrī. Laikā, kad divus gadus esam dzīvojuši Covid-19 pandēmijas ēnā, kad bijis liegts normāli tikties un apmeklēt baznīcu, cilvēks var sajusties ievainots, atstumts, nesaprasts. Un tad Baznīca aicina un iedrošina mūs apstāties, padomāt un dalīties savās izjūtās.

23. janvāri pēc Svētas Mises, ko celebrēja priesteris Pauls Kļaviņš, tikām aicināti neizkļīst, bet palikt uz sinodālā ceļa tikšanos. Par patīkamu pārsteigumu baznīcu atstāja vien daži. Ja pirms tam domāju, ka diez vai cilvēki izteiksies, esam tomēr tāda kautrīga tauta, tad, priesteri iedrošināti un uzrunāti, savā pieredzē dalījās vairāki draudzes locekļi. Jautājumi, uz kuriem atbildējām, daloties savos garīgā ceļa pieredzes stāstos, bija: kā es saprotu kopīgo ceļu un vai jūtos pieņemts? Tas lika aizdomāties un atcerēties arī man, kāda bijusi personīgā pieredze Madonas draudzē. Atcerējos, kā Dievs pārbaudīja manas ticības stiprumu, neļaujot emocijām valdīt pār to, ko saka sirds, kad draudze pārvarēja priesteru maiņas radīto krīzi. Esmu pateicīga draudzes locekļiem, kas bija ar mani šajā ceļā.

Pārējie tikšanās dalībnieki, daloties savā pieredzē, minēja tādas atziņas, kā:

„Baznīca ir dzīves saturs un jēga”; „Madonas draudzes lepnums ir kuplās daudz bērnu ģimenes”; „Mūsu draudze ir draudzīga, kas arvien kopīgajā ceļā mācās no savām kļūdām”. Pēc tikšanās baznīcā sarunas pie kafijas ar priesteri Paulu Kļaviņu turpināja pārstāvji no draudzes padomes. Priesteris deva vērtīgus ieteikumus, kā turpināt sinodālo ceļu. Turpināsim to arī mūsu priesteri Māra Ozoliņa vadībā, aicinot uz tikšanos ģimenes, jauniešus, kā arī citu kristīgo konfesiju pārstāvjus. No šīm sanāksmām iegūtā informācija būs ieguldījums Baznīcas kopīgajā ceļā.

Katram no mums ticība ir ļoti personisks jautājums, tāpēc iedrošināt līdzcilvēkus uz sarunu par garīgām tēmām nebūt nav viegli. Katram no mums, draudzes locekļiem, šajā sinodālajā ceļā ir aicinājums uzrunāt un iedrošināt kaut vienu cilvēku, kam baznīcas apmeklējums nav ikdienas, atnākt uz nākamo sanāksmu, kas notiks 27. februārī pēc vakara Svētas Mises. Tikšanās dalībnieki tiek aicināti uz triju veidu klausīšanos: kopīgi klausīties Dieva Vārdā, klausīties vienam otru un klausīties tos, kuri nav baznīcā. Sadzirdēt viņu domas, uzklāst kritiku, sāpi, varbūt pat nezināšanu vai maldus.

Ilvija Ozoliņa

SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNU APŅEMŠANĀS, IESĀKOT GAVĒŅA LAIKU

Emilija. Gavēņa laikā es vēlos palīdzēt mammai mājas darbos, kārtīgāk skaitīt ikdienas lūgšanas un vienu nedēļu atteikties no saldumiem.

Lūkass. Mana apņemšanās Gavēņa laikā ir būt labam pret citiem un cienīt citus, un visiem palīdzēt. Gavēņa laikā es

gribētu, lai visi ir priecīgi, jo Jēzus teica, lai Gavēņa laikā nerādāties noskumuši, bet priecīgi savā sirdī.

Mārtiņš. Mana apņemšanās Gavēņa laikā ir – palīdzēt brāļiem un klasesbiedriem. Es gribētu arī klausīt vecākus un censties skolā labi mācīties.

KĀ TICĒT, KA JĒZUS IR AUGŠĀMCĒLIES?

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm! Šoreiz pakavēsimies pie jautājuma par ticības uz augšāmcēlšanos intensitāti. Evaņģēlijs saka, ka Marijas Magdalēnas vēsts par dzīvo Jēzu “tiem, kas ar Viņu bija, kas bija noskumuši un raudāja”, netika pieņemta ticībā: “Tie, dzirdēdami, ka Viņš dzīvs un ka tā Viņu redzējusi, neticēja.” (Mk 16, 11) Līdzīgi notika ar divu mācekļu, “kas gāja uz laukiem” un sastapās ar Križu ceļā (kā to plaši apraksta svētais Lūkass – sal. Lk 24, 13-33), liecību: “Un šie nogājuši pasludināja to pārējiem, bet arī šiem viņi neticēja.” (Mk 16, 13)

Vairāk! Svētā Marka Evaņģēlijs stāsta, ka “beigās Viņš parādījās, tiem vienpadsmit pie galda esot, un norāja viņu neticību un cietsirdību, ka viņi neticēja tiem, kas bija redzējuši Viņu augšāmcēlušos.” (Mk 16, 14)

No vienas puses, nav jābrīnās, ka vienkāršajiem cilvēkiem nebija viegli ieticēt tik neparastam faktam, ka Cilvēks, kas tikko nežēlīgi izmocīts un nogalināts caur sišanu krustā, ir dzīvs, ir pārkāpis nāves sliekšni un tūlīt ar viņiem satiksies. Šī patiesība ir tādā pašā līmenī, kā ieticēt, ka Jēzus ir Dieva Dēls, tāpēc pat “nāve pār Viņu vairs nevaldīs”. (Rom 6, 9) Taču Viņš bija līdzīgs mums visā – kā saka Dieva Vārds: “Tāpēc Viņam visās lietās bija jātop brāļiem līdzīgam...” (Ebr 2, 17a) un “Viņš, tāpat kā mēs, ir visādi kārdināts, bet Viņš ir bez grēka”. (Ebr 4, 15b) Un daudzi varēja teikt: “Vai šis nav Jēzus, Jāzēpa dēls, kura tēvu mēs pazīstam? Kā tad Viņš saka: „Es esmu nācis no debesīm.”?” (J 6, 42) Ja mēs būtu ticis no cilvēku “ādā”, vai spētu ātrāk ieticēt

tik spēcīgai, iepriekš paredzētai “Jonasa zīmei”? Atcerēsimies, ka tika teikts: “Kā Jona trīs dienas un trīs nakts bija milzu zivs vēderā, tā arī Cilvēka Dēls trīs dienas un trīs nakts būs zemes sirdī.” (Mt 12, 40) Vai, novērojot Baznīcas dzīvi, ticības dinamiku, varam droši teikt, ka visi patiešām stipri ticam, ka Jēzus ir dzīvs...?! Kā varam palīdzēt savām sirdīm ticēt, ka Kristus ir augšāmcēlies un kā, pateicoties šai ticībai, varam meklēt tikšanos ar Viņu Svētajā Baznīcā, kā arī dzīves noslēgumā gaidīt mūžīgo dzīvi ar Viņu? Es piedāvātu trīs norādes.

Pirmā ir Vecās Derības pravietojumi, kas redzami tā laika notikumos un izteikti praviešu vārdos. Tie bija Dieva apredzības, Viņa vadības, kas nav atkarīga nedz no cilvēkiem, nedz mūsu viedokļiem vai pat personīgajiem lēmumiem, izpausme. Šie pravietojumi var palīdzēt ticībai, jo pārlicina, ka tas, kas notika, bija pārdabisks, iepriekš paskaidrots, apsolīts, ieskicēts. Psalmos izteiktie pravietojumi par Jēzus notikumiem vēstīja jau 1000 gadu pirms Viņa paša atnākšanas, bet pravieši Zahārijs, Isajs vai Osijs pravietoja no 400 līdz 800 gadam pirms Jēzus. Tātad arī mēs varam sekot Dieva “komentāriem”, ko Viņš jau sen izteicis par Sava Dēla ciešanām, nāvi un augšāmcēlšanos. Tāpat Viņš šādā veidā palīdzēja mācekļiem, kuri ar vilšanos gāja prom no Jeruzalemes uz miestu vārdā Emmaus (sal. Lk 24). Kristus pārmeta, ka viņi nav sirdī sadzirdējuši, kā par Viņu pravietots: “Jūs, neprašas un sirdskūtrie, lai ticētu visam tam, ko pravieši runājuši!” (Lk 24, 25), un

tad, “iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus Raktus, kas par Viņu bija uzrakstīti.” (Lk 24, 27) Jāpiebilst, ka šī situācija ir kā atspulgs tam, kas notika Tabora kalnā: “Lūk, divi viri sarunājās ar Viņu; tie bija Mozus un Elijs. Viņi parādījās godībā; un tie runāja par Viņa gala norisi (tas ir, par pashu; par nāvi pie krusta un par augšāmcēlšanos), ko Viņš piepildīs Jeruzalemē.” (Lk 9, 30-31) Uz šī fona var jautāt, cik lielā mērā es pats un manas draudzes ticīgie tur prātā pravietojumus, kas norāda uz Jēzus pashu, augšāmcēlšanos? Ja jautātu jebkuram ticīgajam, vai viņš uzreiz norādītu uz 16., 22., 118. psalmu, Isaja pravietojumu no 52. un 53. nodaļas vai tik vareno apsolījumu Radišanas grāmatā 3, 15 kā uz fragmentiem, kurus kā karogu vajadzētu vienmēr nest pa priekšu mūsu ticības uz augšāmcēlšanos gājienā? Ko vēl piebilst, ja viens no komentāriem norāda, ka Vecās Derības 332 pravietojumi Kristū izpildījās burtiski. Vai mēs par tiem zinām? Vai varam uz tiem norādīt? Tādēļ praktisks padoms ir lasīt un lūgšanā meditēt Dieva Vārdu; meklēt labus komentārus un visu Baznīcas mācību, kas stiprina ticību tam, kam sekojam – dzīvajam Jēzum.

Otrā palīdzība, lai ticētu, ka Jēzus ir dzīvs, ir **citu cilvēku liecības par tikšanos ar Dzīvo Kristu.** Lasām, ka ar Viņu sastapās Marija Magdalēna un citas sievietes, Pēteris, Jānis un pārējie apustuļi, Pāvils tarsietis un vēl daudzi citi. Tā notiek arī mūsdienās un būs līdz pasaules beigām, ka vienmēr varēs atrast liecības par tikšanos ar dzīvo Mīlestības Dievu dzīves notikumos, lūgšanās vai pat mistiskos dvēseles lidojumos. Tāpēc ir vērts stiprināties ar skaistajām un patiesajām svēto liecībām, piemēram, svētās Terēzes no Avilas uzrakstīto pieredzi, svētā Tēva Pio dzīves stāstiem un citiem. To starpā gribu norādīt uz draudžu lūgšanu grupu lomu. Neapšaubāmi arī tā ir Baznīcas dzī-

ves sastāvdaļa, kur izskan liecības par to, ko mīlais Dievs veic ticīgo dzīvē šodien. Pats esmu Dievam pateicīgs par pieredzi šādās grupās gan Polijā, gan Latvijā.

Trešo palīdzību varam atrast Svētajā Garā. Kurš no mums nepazīst slaveno stāstu par apustuļiem, kas dzirdēja tik daudz spēcīgu mācību par Dieva klātbūtni un caur Kristus kalpošanu pieredzēja tik lielu Debesu Tēva spēku, tomēr pēc Jēzus nāves tur, kur bija sapulcējušies, “aiz bailēm no jūdiem durvis bija aizslēgtas” (sal. J 20, 19) un tikai tad, kad bija saņēmuši “Patiesības Garu, kurš māca visu patiesību” (sal. J 16, 13), “lielā spēkā deva liecību par mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcēlšanos” (Apd 4, 33), bet dzīvais Kristus “apliecināja savu žēlastības vārdu, likdams zīmēm un brīnumiem notikt caur viņu rokām”. (Apd 14, 3) Ak, cik svarīgs ir Svētais Gars mūsu katra sirdī, lai mūsu ticības izpausmes (lūgšana, lēmumi, kalpošana, ciešanas un citi) izrietētu no tikšanās pieredzes ar augšāmcēlto Jēzu Kristu. Nāc, Svētais Gars, atver mūsu sirds acis uz dzīvā Dieva un Viņa Baznīcas realitāti! Āmen.

Lai Dievs svētī mūsu ticības augšāmcēlšanai ceļu: †

Priesteris Pāvils Kamola

Pāvils Kamola

SIRDS KĀNA

Sešu darba dienu ūdens gaida Septītās Dienas Vinu.

Tam ir vajadzīgs ceļš: caur sirds uzmanību, svētu uzbāzīgumu, pazemīgu paklausību un Vārda pieskārienu.

Vai jau esi nogājis šo ceļu un jūti savu kāzu reibumu?

„LAI IKVIENĀ ĢIMENĒ VALDA SATICĪBA!”

2022. gada 26. jūnijā ar desmito Vispasaules Ģimeņu tikšanos noslēgsies Ģimenei veltītais gads, ko izsludinājis pāvests Francisks.

Šobrīd, Ģimenes gadam ritot uz otru pusi, sarunā ar Loču ģimeni no Alūksnes novada vēlējos noskaidrot, kādas ir šīs konkrētās ģimenes vērtības, kas palīdz saturēt kopā saimi un palīdz dzīvu uzturēt ticību.

Iveta, kā isti iepazīties un vai Dievu iepazīt katrs atsevišķi vai jau esot kopā?

Mēs iepazīnāties studiju laikā Jelgavas Lauksaimniecības Akadēmijā (tagad LLU). Abi dziedājām fakultātes ansambli un tā arī “sadziedājāmies”. Turklāt kopā dziedam vēl arvien gan Apes kori, gan divatā, gan baznīcas kori. Studiju laikā bijām tālu no Dieva, bet tā kā Jāņa vecāki un mani vecvecāki bija ticīgi cilvēki, šķiet, likum-sakarīgi, ka arī mēs iepazīnām Dievu. Tas notika galvenokārt, pateicoties Jāņa mā-sai Inārai.

Kurā gadā laulājāties un cik gadus esat kopā?

Ar Jāni iepazīnos 1978. gadā, un 1979. gada 6. oktobrī mēs apprecējāmies, bet baznīcā salaulājāmies tikai 1991. gadā. Tātad kopā esam jau vairāk nekā 43 gadus.

Kādi ir jūsu ikdienas pienākumi un kā kalpojat baznīcā?

Tā kā Jānis vēl strādā, bet es esmu pilna laika pensionāre, tad ikdienas darbus mājās vairāk padaru es. Taču Jānis daudz palīdz un nekad neatsakās nākt talkā. Patiesībā darbus nešķirojam – kurš ir brīvāks, tas padara. Jānis vairāk nodarbojas

ar tehniskām lietām, es ļoti milu darināt dažādus rokdarbus, audzēju stādus ziediem un dārzeņiem.

Karantīnas laikā pie mums dzīvoja mazbērni, viņiem palīdzējām mācībās. Baznīcā mums abiem patīk dziedāt kori, Jānis rūpējas par notīm, bet es, ja ir vajadzība, labprāt kaut ko sašuju. Agrāk organizējām Svētās Mises norisi Apes katoļticīgajiem. Diemžēl sakarā ar pandēmiju jau gandrīz divus gadus tā notikt nevar. Liels paldies jāsaka Apes svētā Mateja luterāņu draudzei, kas daudzus gadus mums laipni ļāva izmantot savas lūgšanu telpas un nu arī baznīcu.

Savā ticības ceļā noteikti ejat gan kopā, gan katrs individuāli. Kas ir tas, ko darāt kopā, un ko ieteiktu citām ģimenēm?

Galvenais, ko darām kopā, – ar prieku Dieva godam dziedam baznīcas kori. Lūdzamies katrs atsevišķi, bet šķiet, ka mūsu lūgšanas galvenokārt ir par mūsu ģimeni, bērniem un mazbērniem.

Vai Ģimenes gadā jūtat īpašu svētību arī savai ģimenei?

Pagājušais gads visiem ir bijis ļoti smags, tāpēc domāju, ka lūgšanas un ticība ir pasargājušas mūsu ģimeni no lielām nelaimēm un slimībām.

Kas ikdienā palīdz saglabāt ticību un nepazaudēt attiecību sirsniņu ikdienas steigā?

Ikdienas darbos attiecību sirsniņu un ticību mums palīdz saglabāt cenšanās saprast vienu otru, iecietība, kopīgas intereses un noteikti arī lūgšanas.

Ko jūs ieteiktu jaunajām ģimenēm, un

kādas grūtības jums ir palīdzējis pārvarēt Dievs?

Mums ticība un lūgšanas īpaši palīdzējušas smagos dzīves brīžos, kad bija jāzaudē tuvi, mīļi cilvēki vai kad kādu bija skārusi smaga slimība. Jaunajām ģimenēm ieteiktu meklēt ceļu pie Dieva, būt iecietīgākiem, pacietīgākiem, grūtos brīžos atbalstīt vienu otru, nezaudēt ticību labajam. Galvenais – mīliet viens otru!

Vai pamanāt, ka tieši lūgšana par ģimeni palīdz to stiprināt?

Kā ikvienā ģimenē, arī mums gadās strīdi un domstarpības. Šķiet, ka lūgšanas palīdz grūtos brīžos saglabāt saticību un mieru.

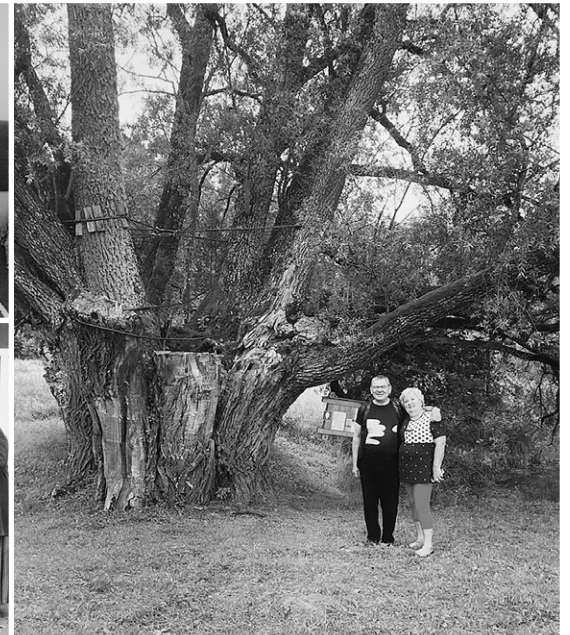
Kas ir tas, ko jūs saredzat šajā laikā? Vai ģimenes vērtības sabiedrībā zūd un kā tās stiprināt?

Diemžēl mūsdienās daudziem ir mainījusies vērtību sistēma, ģimene vairs nav pirmajā vietā, drīzāk jau karjera un materiālās vērtības. Vairojas neiecietība un egoisms. Bieži personīgās iecietības un ambīcijas ņem virsroku pār ģimenes interesēm. Domāju, ka savstarpējo cieņu un siltumu ģimenē var stiprināt kopīgas intereses, ieklausīšanās vienu otrā, cenšanās saprast otro pusīti un patiesi mīlot vienu otru.

Jūsu vēlējums mūsu avīzī lasītājiem.

Avīzes lasītājiem Jaunajā gadā gribas novēlēt, lai tas nes ikvienam Dieva svētību, mīlestību, veselību un mieru! Lai ikvienā ģimenē valda saticība un sapratne! Un lai visā pasaulē beidzas šī briesmīgā Covid-19 epidēmija.

Diāna Lozko,
foto no personīgā krājuma

Iveta un Jānis kopā ar mazmeitiņu Endiju, ar Apes kapelu kādā no gadatirgiem un pie dižvītola.

LŪGŠANU NEDĒĻA PAR KRISTIEŠU VIENOTĪBU

No 18. līdz 25. janvārim notika ikgadējā starptautiskā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību. Lūgšanu aktivitātē piedalījās arī Madonas novada kristieši. Tiešsaistē to atklāja Madonas katoļu draudze un priesteris Māris Ozoliņš, uzsverot, ka mācekļi vienmēr ir ceļā un Evaņģēliju sludina visai radībai: – Esam cilvēciskas būtnes, kas atrodas ceļā. Nemīti no kaut kurienes izejam – no mātes klēpja, tēva mājām, izglītības dažādiem posmiem un tamlīdzīgi. Cilvēks nevar atrast dzīves jēgu bez ceļa, un tas prasa piepūli, pacietību, vingrināšanos.

19. janvārī notika klātienē tikšanās Kalna skolā, ko vadīja mācītājs Valdis Strazdiņš. Mācītājs ar video palīdzību iepazīstināja ar Lūgšanu nedēļas tekstu izstrādātājiem – libāniešiem. Ieskatījāmies sižetos, kur Beirutas kristieši Lieldienās veic muzikālu evaņģelizāciju mūsdienīgā kafejnīcā, arī dramatisku mirkli no šausminošā sprādziena Beirutas ostā 2020.

Mirkļis no klātienē tikšanās Kalna skolā.

gada 4. augustā. Pēc Rakstu lasījuma un dalīšanās visi pakavējās viesmīlīgā agapē ar sveču gaismām, gardu maltīti un dzīvo mūziku Raimonda Lapkaša izpildījumā.

20. janvārī uz ekumenisku dievkalpojumu Lazdonas luterāņu baznīcā aicināja Madonas luterāņu draudzes diakonijas vadītājs Viesturs Rikveilis. 21. janvārī tiešsaistē vakaru vadīja Ērgļu luterāņu draudzes mācītājs Ivars Cišs, rosinot “neņemt no tā, kas ir izdeldējams”, jo materiālās lietas atņem garu.

22. janvārī tiešsaistē vadīja Madonas baptistu draudzes mācītājs Pēteris Eisāns, klātesošie īpaši lūdzās par kristiešu vienotību, mieru pasaulē un vajātajiem kristiešiem pasaulē. 24. janvārī lūgšanu vakara dalībniekus uzrunāja Ērgļu katoļu draudzes prāvests Arnis Mažiļevskis. 25. janvārī Lūgšanu nedēļu noslēdza Madonas septītās dienas adventistu draudzes mācītājs Agris Bērziņš.

Inese Elsiņa

STIPRINĀM CITS CITU LABAJĀ!

Lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību Gulbenes katoļu draudzē lūdzāmie Rožukroni, saslēdzoties caur Meet saiti. Lūdzāmie par kristiešu vienotību visā pasaulē un arī par savu un luterāņu draudzi. Šo vienotību īpaši izjutām laikā, kad pa Gulbeni kopīgi no vienas baznīcas uz otru gājām Krusta ceļu. Vēl esam vienoti ekumeniskajā Bībeles stundā, kad reizi mēnesī saslēdzāmie tiešsaistē. Ekumenisms

izpaužas arī saistībā ar aprūpes centriem, kur dzīvo gan katoļi, gan luterāņi. Kad priesteris dodas uz kādu no tiem, cilvēki sanāk kopā un klausās Dieva Vārdu. Katra sirds taču ilgojas pabarot savu dvēseli garīgi! Lūgsimies, lai vienmēr pastāv brāļu vienotība labajā, un lai mēs stiprinām viens otru Mīlestībā un Patiesībā, kā mūs māca Dieva Vārds.

Veneranda Šulja

PIELŪGSMES UN SLAVĒŠANAS VAKARS AGLONĀ

Dekanāta draudžu pārstāvji Aglonas bazilīku apmeklē regulāri. Pandēmijas ierobežojumi šo praksi nedaudz ir skāruši, tomēr 14. janvārī Gulbenes un Madonas kristieši atkal tikās vienotā adorācijas vakarā Aglonā.

Silvija Grigorjeva: – Tas bija Dieva bezgalīgās mīlestības pieskāriens manai sirdij. Šajā saspringtajā ierobežojumu laikā piedalīšanās Svētajā Misē un lūgšanu vakarā Latgales un visas Latvijas pērlē – Aglonas bazilīkā – bija brīnišķīgs un savijņojošs piedzīvojums. Priestera Pāvila noorganizētais muzikālais pavadījums un draudzes pārstāvju skanīgais dziedājums apvienojumā ar bazilīkas brīnišķīgo akustiku ļāva sajūst Svētā Gara klātbūtni, apzināties vienotības un lūgšanas spēku.

Aldona Gudrite: – Bija pagājusi smaga darba nedēļa, tomēr izlēmu braukt uz Aglonu. Piektdienas vakars. Ebreji ievēro sabatu. Viņi šajā laikā drīkst darīt visu, kas nav darbs: lasīt un lūgt, iet uz sinagogu, būt kopā. Mana nedēļas nogale izvērtās līdzīga. Atvilkt elpu, uzelpot, izdzīvot brīvu dienu, ko pats Dievs mums devis – tas ir tik jauki! Emocijas, ko piedzīvoju Aglo-

nā, ieteiktu izbaudīt katram.

Jana Misiņa: – Lūgšanu vakars Aglonā bija skaista iespēja aizmirsties no visa laicīgā, iespēja baudīt Dieva, Dievmātes un Jēzus klātbūtni. Stundas paskrēja kā minūtes, un gribējās apstādināt mirkli. Slavēšana manai sirdij ir īpaši tuva. Man nav muzikālās izglītības, tikai pašlāvība uz Dievu. Slavējot caur dziesmām, jutos brīva, pieņemta, stiprināta un piepildīta. Pateicos Dievam par šo iespēju!

Veneranda Peļņa: – Vakara adorācijā Aglonas bazilīkā Dievmāte mūs sagaidīja savā spožajā tērpā, gaismas apmirdzēta. Svētajā Misē bija jādāma par lasīto Dieva Vārdu, ko uzrakstījis svētais Marks, un īpaši par rindu: “Nem savu gultu un ej..” Pēc Euharistijas slavētāju pulks ar dziesmām un mūziku slavēja Dievu un Mariju. Sirdi ielija siltums, apzinoties, ka ikviens no mums ir Dievam dārgs. Tuvojāmie Jēzum un Dievmātei, Viņus uzrunājot ar pielūgsmēm un pateicībām, pretī saņemot mieru, maigumu un spēku. Izjutu, ka eju Marijai līdzī, Viņa pavada soļus, iedrošina un parāda uz Jēzu – žēlsirdīgo, patieso un dāsno.

Sagatavoja Inese Elsiņa

DĀVANA – CEĻOJUMS UZ TENERIFI

23. janvārī kopā ar draugu un viņa ģimeni devāmies ceļojumā uz Tenerifi, salu Spānijā, kur janvāra beigās varējām baudīt saules starus, peldes okeānā un dažādus piedzīvojumus. Gan savas attiecības, gan Jēzus piemēru, kā milēt, gan Viņa pacietīgo manis veidošanu, gan šo brīnišķīgo ceļojumu uzskatu par lielu Dieva dāvanu. Tāpēc, esot Tenerifē, arī Bibele bija man līdzī.

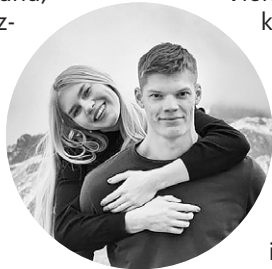
Kad nokļuvām galapunktā, siltais gaiss, katrs ziedīņš, augs un kalni – viss piesaistīja uzmanību un norādīja uz Visuma Radītāju.

Ceļojuma mājas izvēlējāmies *Kallao Salvajē*, kur līdz Atlantijas okeāna pludmalei ar kājām jādodas vien 10 minūtes. Pirmā diena pagāja, iepazītot apkārtni, atpūšoties pie ūdens un atklājot vietējo restorāniņu. Otrā rītā ar draugu gājām pastaigāt pa klintīm, lai redzētu okeāna ūdeni citās krāsās. Vēlāk

visi devāmies uz manu mīļāko ceļojuma apskates vietu – Mērkaķu parku. Lielāko daļu dzīvnieku te varēja barot, tiem piešķirties, arī fotografēties. Parkā bija bruņurupuči, lemuri, mērkaķi, jūrascūciņas, papagaiļi, arī krokodili.

Vienā no dienām bijām Loro parkā. Šī zooloģiskā dārza platība un daudzveidība ir tiešām iespaidīga. Pirmais, ko apskatījām, bija pingvīnu bars, kas dzīvojas uz ledus salas. Devāmies skatīties arī jūras lauvu, vaļu un delfīnu šovus. Patika, ka dzīvniekiem pašiem ir jātrūkst rādīt trikus, ko iemācījušies. Šovi bija skaisti, ar šļakatām un izglītojoši, jo iepazīstināja ar to varoņiem. Rezervātā skatījām medūzas, zīvis, flamingo un citus dzīvniekus, diemžēl baltie tīģeri atpūtās ēnā.

Bieži laiku pavadījām pastaigājoties pa *Plaja de las Amerika*, kur atrodas viena no populārākajām pludmalēm. Ar gar-

Fotografējās: raksta autore kopā ar draugu Teides nacionālajā parkā; mērkaķis no Tenerifes Mērkaķu parka; tūristu veidojums no smiltīm pludmalē.

diem saldējumiem kādā no vakariem tur sagaidījām saulrietu.

Pārsteidza Teides nacionālais parks. Teide ir aktīvs vulkāns, kaut iepriekš tā izvirdums fiksēts 1909. gadā. Šis vulkāns ir lielākais kalns Spānijā, un, braucot uz turieni, gaisa temperatūra kļuva aizvien zemāka, kāpjot kalnā, gaisā virpuļoja sniegpārslas.

Uz salas atrodas arī lielākais ūdens atrakciju parks Eiropā – Siāmas parks. Tajā ir dažādas šļūcamās trubas, kā arī mākslīgā pludmale. Ūdens izklaides cienītājiem šī vieta liekas īpaša, taču arī es atradu trubas, pa kurām nošļūkt. Iepriekš to nebiju darījusi, ir jauki, ka tuvie cilvēki palīdz uz-

driktēties vairāk.

Beidzamais piedzīvojums Tenerifē bija došanās okeānā ar laivu. Braucienā varējām skatīt delfīnus, vaļus un salu no citas puses.

Ierodoties lidostā, negaidīti mūsu lidojums tika pārcelts, kas sarežģīja tālāko nokļūšanu Latvijā. Šī pieredze atgādināja par dzīvi, kas pilna negaidītām situācijām. Lidojums tika atcelts, jo kādam lidmašīnā bija sirdslēkme, starpgadījums līdz ar to sniedza atziņu, ka ne vienmēr stāsts ir par mums un mūsu vajadzībām. Galu galā 5. februārī saullēkta piesātinātās debesis lidojām uz Latviju, uz mājām!

Linda Kaščuka

SVĒTKU PĒCPUSDIENA GULBENES DRAUDZĒ

Uz Gulbenes draudzes “eglitī” sanāca lieli un mazi draudzes locekļi. Iesākumā priesteris Pāvils deva svētību un nolasīja Eвангēlija rindas.

Sirsnīgā gaisotnē dalījāmies ar oblatēm. Pateicāmies par pagājušo gadu, vēlējām viens otram Dieva klātbūtni un veiksmi Jaunajā gadā.

Pie draudzes bērniem ieradās Kēniņš (attēlā) ar dāvanu maisu. Bērni skaitīja dzejoļus, dziedāja dziesmas, spēlēja ukuleli, un viesis visus apdāvināja ar dāvanām. Draudzes cilvēki bija saklājuši bagātīgu galdu. Kopā baudījām cienastu un dziedājām slavēšanas dziesmas. Aizrautīgi iesaistījāmies kristīgajās atrakcijās. Inese cienāja ar konfektēm, pie kurām piestip-

rināta lapiņa ar Dieva Vārdu. Katram to vajadzēja nolasīt. Palmīra izsniedza teikumus no Eвангēlija, psalmiem un vēstulēm. Arī tas bija jānolasa.

Ivanda par baznīcas un draudzes dzīvi aptaujāja bērnus un apkopojumu kopā ar meitiņu Beatrisi nolasīja pārējiem. Priesteris, kā katru gadu, bija paslēpis Jēzus Bērniņu. Pēc ilgas meklēšanas izdevās paslēpto atrast.

Draudzes vārdā pateicāmies priesterim par kalpošanu, savukārt Palmīrai teicām paldies par svētdienas skolas vadīšanu.

Ar Dieva svētību un mīlestību pavadījām skaistu svētku pēcpusdienu.

Sanita un Gatis Pujāti

ALFA KURSA NOSLĒGUMS MADONĀ

Februārī noslēdzās Madonas draudzes pirmais attālinātais Alfa kurss. Pieredze, kas ļāva izjust pandēmijas ierobežojumus no jauna skatu punkta.

Esam pieraduši, ka ir ierobežotas iespējas apmeklēt Svēto Misi, nenotiek pasākumi, bet Alfa kurss ir izteikta kopienas un komandas misija. Attālinātajā režīmā izpalika kopējās maltītes un daudzas citas būtiskas sastāvdaļas, tomēr bija arī vērtīgi ieguvumi. Piemēram, iespēja piedalīties tiem, kas nedzīvo Madonā un kam nebūtu iespējas izbraukāt uz katru nodarbību. Tāpat lektoru loks

kļuva plašāks, iesaistot garīdzniekus gan no Rīgas, gan citām vietām, izbaudot Baznīcas universālumu.

Pērn attālināti notika katehēzes, Ekumeniskā lūgšanu nedēļa, bija jāpierod pie tehniskajiem līdzekļiem, piemēram, kameras un mikrofona lietošanas. Šogad tas daudz raižu nesagādāja, cilvēki neuztraucās, ja kadrā parādījās arī kāds bērns vai mājdzīvnieks. Tas tiešaistes pasākumos radīja brīvāku noskaņu un tuvināja klātienē pasākumu atmosfērai.

Aivars Zariņš

PALDIES ALFA KURSA KOMANDAI!

Protams, jābūt pateicīgiem par iespēju piedalīties Alfa kursā arī pandēmijas laikā, tomēr attālinātais režīms īpaši traucēja mazo grupu darbā. Runājot un redzot citus tikai ekrānā, veidot brīvu diskusiju un attīstīt patīkamu grupiņas dinamiku bija pagrūti. Labā puse ir tā, ka mums bija lieliski lektori no dažādām vietām: priesteris Rihards no Siguldas, priesteris Arnis no Jaunaglonas kopienas, priesteris Ingars no Alūksnes, bīskaps Andris Kravalis un lektors Žozefs Bastēns no Francijas.

Kaut zināju par kristietību un Baznīcu pietiekami daudz, Alfa kurss ļāva iepazīt dažādas tēmas dziļāk, aizdomāties un izprast. Īpašs prieks par tikšanos klātienē

Kalna skolā, kur bija tik mājīga un mierpilna atmosfēra. Kalna skolas kopienas cilvēku pazemība un sirsnība iedvesmoja un dāvāja sirdsprieku. Patiesi aizkustināja arī Sanitas Solovjevas lekcija. Esmu pateicīga organizatoriem, kas veica grūto darbu, veidojot Alfa kursu nepierastā režīmā un padarot to jauku apmeklētājiem. 3. februārī notika noslēguma tikšanās, kur slavējām, priesteris Māris stāstīja anekdotes un pasniedza dalībniekiem Alfa kursa absolūcijas diplomus. Atkal vienoja prieks redzēt vienam otru dzīvē un dalīties iespaidos par pieredzēto. Saviesīgajā daļā sekoja grandiozs galds un brīvas sarunas.

Eliza Elsiņa

GARĪGO TILTU BŪVNIĒKS – IVARS GRAUDIŅŠ

2021. gadā KALA Raksti izdeva grāmatu “Garīgo tiltu būvnieks – IVARS GRAUDIŅŠ”. Grāmata tapusi, atzīmējot izcila kristieša, vienotāja un drauga Ivara Graudiņa 70. dzimšanas dienu, kā arī 20. gadadienu, kopš pirmo reizi pēc viņa iniciatīvas tikšanās Gaiziņi turpinās kā skaista Latvijas Baznīcu ekumeniska tradīcija.

Ivars Graudiņš dzimis Zviedrijā, izglītību ieguvis ASV, 1999. gadā atgriezās Latvijā un, paklausot Dieva aicinājumam, Latgalē, Ružiņā gadu vēlāk izveidoja kristīgo centru, ko vadīja līdz savai aiziešanai mūžībā. Kā nereti pieredzējuši radikāli Dieva liecinieki, Ivars no dzīves šķirās tāda cilvēka nogalīnāts, kuram iepriekš viņš bija palīdzējis.

Grāmatā apkopotas Ivara domubiedru liecības, kā arī fragmenti no viņa dienasgrāmatas.

Ivara Graudiņš piedzima 1951. gada 14. februārī Zviedrijā trimdas latviešu ģimenē. Tēvs – valmierietis, sporta skolotājs Arturs Graudiņš; māte – Staņislava Spruženiece, Franča Trasuna brāļa Donāta mazmeita.

Jaunībā Ivars piedalījās tradicionālajās latviešu aktivitātēs: tautas dejās, skautos, vasarās mācījās Garezera latviešu vidusskolā. Kopā ar brāļi divus gadus latviešu jaunatni no visas Ziemeļamerikas pulcināja uz Jaunatnes svētkiem Milvokos.

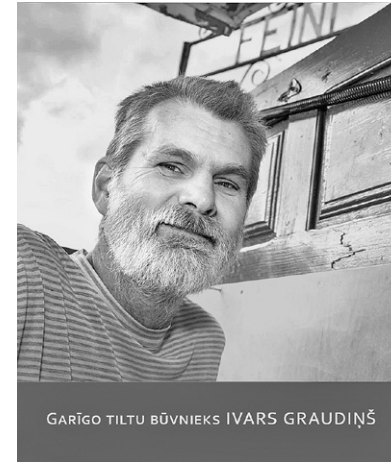
Tieši ar Jaunatnes kristīgo nedēļu, ko rīkoja Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznī-

ca ārzemēs, sākās Ivara garīgie meklējumi un tuvināšanās Jēzum un Viņa mācībai.

1999. gadā Ivars Graudiņš atgriezās Latvijā un kļuva par aktīvu Latgales un tās iedzīvotāju aizstāvi. Viņš kardināja Latvijas ekumenisko sadarbību, rīkojot Latvijas kristīgo konfesiju vadītāju pirmo “samitu” Gaiziņā. Šī iniciatīva aizsākās ar Ivara naivu klauvēšanu pie vadošo konfesiju arhibīskapu durvīm, vai cājot: “Kad Tu pēdējo reizi lūdzi Dievu kopā ar brāļi?” Ar to Ivars palīdzēja likt pamatus Latvijas izcilajai ekumeniskajai sadarbībai.

Latvijā viņš īpaši izcēlās ar savu labdarības koordinēšanu trūcīgām un nelabvēlīgām ģimenēm Latgalē. Cienīja Dieva autoritāti, bet pats negribēja ieiet hierarhiskā struktūrā. Viņš respektēja garīgos vadītājus, attīstot tuvas sakarus gan ar arhibīskapu Jāni Pujatu, gan vietējiem garīdzniekiem – adventistu mācītāju Imantu Ģipsli, katoļu priesteri Imantu Petrovski, arī pareizticīgo mācītājiem un evaņģēliskajām, harismātiskajām draudzēm.

“Daudzi cenšas būt loģiski. Bet Dieva ceļš ir mīlestības ceļš – un tas ir augstāks ceļš. Lielāka gudrība nekā loģika. Miršanas, sevis mērdēšanas ceļš. Sevis atdošanas, sevis noliegšanas ceļš, lai iegūtu ko labāku, ko augstāku un skaistāku. Mīlestības ceļš, kurš no mums prasa visu,” teicis Ivars Graudiņš.

GARĪGO TILTU BŪVNIĒKS IVARS GRAUDIŅŠ

Ilze Priedīte

ANNAI PURMALEI BŪTU 100

Bagāta ar Dieva svētību tā draudze, kurā Dieva godam kāds baznīcā ilgstoši kalpojis. Tāda Madonas draudzē bija Anna Purmale (attēlā), kas vairāk nekā 70 gadus regulāri mēroja ceļu uz dievnamu pie Jēzus un Dievmāmiņas, kā pati sirsnīgi dēvēja Svēto Jaunavu Mariju. Viņa kopa baznīcu, vadīja procesijas, šuva nepieciešamo baznīcas vajadzībām, kalpoja sakristejā, palīdzot priesteriem sagatavot visu Svētajai Misei, dežūrēja un apkurināja baznīcu. 25 gadus Anniņas pārzinā bija draudzes grāmatu galds. 3. janvārī Annai Purmalei būtu ap-
ritējuši 100 gadi, tos jau nepilnu mēnesi

viņa sagaidīja mūžībā. Pagājušā gada 10. decembrī, klātesot tuviniekiem, krustbērniem, draudzes pārstāvjiem, atvadījāmies no viņas. Svēto Misi vadīja priesteri Rihards Rasnacis, Juris Škapars un Māris Ozoliņš, dziedāja draudzes koris. Garajos gados Anna Purmale kalpoja kopā ar vairāk nekā 18 draudzes priesteriem, jaunākos mīļi dēvēja par dēliem. Viņai pašai bija meita, kuras ģimenes aprūpē aizvadīja pēdējos četrus dzīves gadus. Interesējās un dzīvoja līdz draudzes norisēm lūgšanās. Mūžīgo mieru dod
viņai, Kungs!

Anita Kļaviņa

LASI UZMANĪGI! UZDEVUMS IKVIENAM

Ir sācies jauns, cerības pilns gads. Lai mums, līdzīgi kā Austrumu gudrajiem, izdodas sekot zvaigznes gaismai, atrast un ticībā pielūgt, palikt uzticīgiem, mīlēt Dievu un tuvāko!

Lasi tekstu (sal. Lk 2, 16-17), pamani liekos burtus un no tiem izveido divus vārdus!

Palmira Gailite

T	A	J	Ā	L	A	I	K	Ā	G	A	N	I
A	R	S	I	J	U	J	Ā	Z	E	P	U	S
M	E	R	A	U	D	Z	Ī	J	U	Š	U	T
A	I	O	K	V	A	S	V	I	Ņ	T	N	E
D	U	T	C	Ī	T	S	Ē	P	I	I	S	I
A	Ņ	A	A	R	E	N	U	A	Ā	T	I	G
R	I	N	S	Ē	B	O	Š	R	E	I	L	Š
T	V	J	A	J	E	I	I	B	M	E	Ē	U
A	U	Ī	T	S	Ā	T	S	A	P	Ģ	G	S
N	N	R	Ē	M	B	U	T	Ī	D	L	U	G
U	I	M	Ē	L	T	E	B	Z	U	A	J	Ā

Svētdienas Evanģēlijs

20. februāris

(Lk 6, 27-38)

27. februāris

(Lk 6, 39-45)

6. marts

(Lk 4, 1-13)

13. marts

(Lk 9, 28b-36)

AIZSARDZĪBAS LŪGŠANA AR KUNGA ASINĪM PRET GARĪGIEM UZBRUKUMIEM

Kungs Jēzu, es... (vārds un uzvārds) veltīju savu prātu ar tā sajūtām, domām, atmiņu, apziņu, zemapziņu, subapziņu un pilnvarām Tavām Slavas pilnajām Asinīm, izlietām par mums, manam labumam; es apzīmogoju sevi, un es aizsargāju sevi ar Tavām Atpestītošajām Asinīm no katras viltus domas, katra negatīva piedāvājuma, ikvienas viltus iztēles, visām bailēm, visām maldināšanām. Ar Tavām, Kungs

Jēzu, Atpestītošām Asinīm šķīsti mani, attīri un atbrīvo mani, un dāvā man žēlastību, ka man ir paškontrolē manā fiziskajā, bioloģiskajā un garīgajā integritātē (veselumā, viengabalainībā). Āmen.
Spēcīgās Atpestīšanas Asinis, cīnies ar ienaidnieku manā miesā, prātā un garā!
(Atkārtojiet 3 reizes šo lūgšanu, kad sajūti spēcīgu ienaidnieka uzbrukumu).

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Cesvaines Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazijevskis (t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābelīņa. Uz vāka – Ineses Sliņķes zīmējums.

Lappušu nosaukumos – citāti no 19. psalma.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.